

HEIMIR

IV. árgangur

WINNIPEG, 1908.

7. blað.

Óskar Svía-konungur.

eftir

Stephan G. Stephansson.

„Konungur vor er kotungsættar, en sérhver þumlungur í honum er úr öðlings-efni.“ —

Haft eftir sænskum hirðmanni.

I.

Meðan hljóður harmur
helörn risti á brjósti
hæsta konungs höfuð
hallaðist að bólstri —
Noreg hafði úr hendi
höggvið Ás inn blindi.
Einn sat Bragi að beði,
Bragi ljóð-skrautuður.

Laut að lofðungs eyra
ljóði því að hvísla,
sem að báli bornum
beinir vinum sínum,

orðum ei sem heyrðu
aðrir, þó þeir spurðu.
Sann-getulust Saga
sjálf fer þeirra dulin.

Hvísl, sem þreyttu þrúnar
þaggar, unz þær spekjast.
Hálfgerð vísa, en vær sem
vöggugælur mæðra,
órímaða yndið
óðs, í skáldsins kvæði,
fegurð fegins hugar
frjáls við dróma málsins.